

. 1. Jak najít štěstí v neštěstí – 2.11.2020

Záznam prvního z On-line meetingů ze dne 2.11.2020 na úvodní téma – Jak najít štěstí v neštěstí.

K tomuto prvnímu setkání nebyly předem vytvořeny texty k prezentaci odkazující se přímo na knihy a videa od Dr. Hawkinse.

Díky jedné dobré duši, která pomohla s přepisem záznamu, vkládám přepis videa. Patří ji obrovský dík!

Videozáznam, ze kterého byl opis pořízen, je dole, na úplném konci...

Jak najít štěstí v neštěstí 2.11.2020

Úplný začátek se bohužel nezachoval, video bylo spuštěno o něco později...

Julo:

Jak to víme, tak že se to dá otestovat, ale protože musíme to testovat neboť nevíme to, nejsme si jistí, tak v tom případě víme, že Dr. Hawkins tím prošel a víme, že to, co on píše v knihách je absolutně pravdivé, takže netřeba se bát, že člověka svede nějaká věta z jeho učení, z cesty a potom se bude zamotávat v nekonečnu životů, v blbostech které se náhodou naučil tím, že slyšel nebo četl učení někoho jiného. Neboť všechny náboženství mají svůj vlastní názor na správné věci, jak to má být. A potom přesvědčují svoje ovečky, svoje oddané o své pravdivosti o těchto nesprávnostech svých detailů. Jestli porodila poskvrněná nebo neposkvrněná prostě věci, které tu si myslí, že jsou důležité, ale na 600 to je úplný humbuk. To je tak všechno k tomuto.

Honza:

Dobře, děkuji. Jenom znovu připomínám, že můžete napsat do chatu vaši otázku, kterou by jste se chtěli zeptat. A já bych možná měl první dotaz.

Dnes je den kdy se slaví památka zesnulých nebo dušičky a celkem by mě zajímalo, jak se k tomu stavěl Hawkins? Jaký je úhel pohledu vyššího vědomí na toto, co slavíme?

Julo:

Ja jsem se nesešel s tím, že by o tom něco řekl. Jen všeobecně vím, že když člověk odsud odejde tak jde přesně tam, do svého nebe, protože se cítí jakým je tu tak jde přesně tam na druhou stranu, do toho stejného "prostředí", v kterém je tu. A vím, že ti co žijí, ti oplakávají ty kteří zemřeli, hlavně první den, druhý den, co strašného se to stalo atd. Hawkins upozorňoval, že realita je ta, že ti co

pláčou, pláčou za sebe, za svoje ego, neboť já chudák, co bude se mnou? Jak jsi mě teď mohl opustit, jak budu žít? Apod. Čili, to je celé z hlediska pravdy humbuk, že člověk oplakává nějaké duše. Kdyby si člověk uvědomil, že ta duše, která odešla, odešla proto, protože si splnila to na co přišla na tento svět, tak jako v některých kulturách by se lidé radovali z toho a neplakali by za svoje ego. Že jací jsou oni chudáci, že někdo jiný zemřel. Děkuji.

Honza:

Děkuji. Je tady první dotaz.

Bartoloměj se ptá: Zdravím, jak jste pokročili s kinezologickým testováním úrovní vědomí v České republice? Daří se vám to?

Bartoloměji, zatím tady v tomto testování jsme příliš nepokročili, protože jsme od sebe velice vzdáleni na to, aby jsme mohl korektně pracovat ve dvou lidech v rámci toho, že nemáme každý své partnery se kterými by jsme to mohli dělat. Test, který se dělá pouze v jedné osobě není natolik přesný a můžu říci, že dřívější informace, které jsme měli pouze z knih, tak byly dokonce byly zavádějící a nedělali jsme to správně. To nám vysvětlil zrovinka Julo, když za námi přijel z Kanady, asi v loni v létě tady byl. Takže nepokročilo se v tom. Jediné, co jsme udělali, tak na loňském setkání v Radějově jsme o tom zanechali informace, které jsou na videu. Tyto videa jsou k dispozici na Hawkins support, kde se můžete podívat aspoň na tu metodiku a na ty věci se podívat teoreticky. Když to půjde a budeme moci vám to dál předávat osobně tak jakmile se rozvolní situace a budeme moci se navštěvovat ne online, ale skutečně fyzicky, tak bude-li o to zájem, tak vymyslíme nějaký způsob jak vás naučit kalibrace, když to budete potřebovat a znát vědět. A možná k tomu bych požádal další přátele, aby se k tomu vyjádřili. Možná by k tomu mohl ještě něco říct Julo, možná Peter, Juraj. Ohledně toho testování.

Julo:

Ja jsem vzpomínal, že testovat chce ego, takže tím cílem by mohlo být netestovat, protože Hawkins používá testování na to, aby si zjistil pravdivost toho, co píše. Kdyžto my už víme, že on to už otestoval, takže se nemusíme věnovat pokud čteme Hawkinse tomu, jestli je to pravdivé a do jaké úrovně je to pravdivé. Čili ještě jednou by jsem řekl: Testování je svádění ega, aby nemuselo pracovat, aby se nemuselo samo sebe vzdát, neboť osvětlení je rozpuštění ega a ego hledá návod nebo prostředky na přežití. Jedním s tím je slovíčko, že bude do blba testovat, aby se uspokojilo, aby dostalo potravu, z čeho přežívá. Když se někomu podaří dostat se do stavu, nechci testovat, není to potřebné na to, aby jsem si zvýšil vědomí. Tak je na správné cestě. Děkuji.

Honza:

Děkuji. Máme tady další dotaz. Kami se ptá: Zajímalo by mě, zda-li Hawkins hovořil o auře a zda ji viděl u lidí, zvířat, sebe. Děkuji. Kamila.

Julo:

Můžu na to? Děkuji.

Hovořil o auře, viděl ji když byl v blízkosti jedné učitelky, která ho to učila, jak to dělat. Když byl s ní, tak byl schopný auru vidět. Když s ní nebyl a to bylo možná dvakrát, tak ji neviděl. A zase jdeme nazpět, a to: je to důležité na to, když můj cíl je zvýšit si hladinu svého vědomí? Odpověď je: Není to důležité. Takže, nejistým směrem, ego chce, vymýšlí, co jiné by bylo třeba, jak, ale ego nechce samo se sebou dělat to, aby zemřelo, což je výsledek nejvyššího zvýšení si vědomí. Takže nejistým směrem, jistým směrem, co řekl Hawkins, což je pár vět, když se ho ptali, jak si zvýšit, jak dosáhnout takového vysokého stavu tak na to je pár vět, na které odpověděl, které stačí dodržovat těch pár vět a nejit někam jinde. Děkuji.

Honza:

Je tady ještě podotázka: A vidí ego auru?

Julo:

No, nad tím přemýšlím, jestli ego vidí auru. Nevím kdo ji vidí.

Nevím, na to nevím odpovědět.

Honza:

Možná Juraj. Juraj se hlásí. Juraji můžeš?

Juraj:

Áno. Takže, ego nic nevidí. □ Teda, v tom smyslu, že to co je viděné, je viděné na základě toho, že existuje v té rovině, která je v souladu s tím, co je viděné. Takže, například, pokud aura je astrální energetický obal tak to může vidět astrální tělo. Pokud oči astrálního těla jsou aktivní. Důležité je to, o čem mluvil Julo, jestli to pomáhá ke zvýšení úrovně vědomí a v podstatě to může být spíš překážející, když si vezmeme např. Svět okolo sebe, tak všechno, co vidíme a je toho teda hodně. Pokud vidíme tedy, tak ty věci buď představují zápletku, do které se zaplétáme, zamotáváme, co nás strhává naši pozornost nebo jsme jenom pozorovatelen, že to je, bez toho, aby jsme se s tím zaplétali. Čili, aby jsme tomu odporovali, a to stejné platí pro ty ostatní roviny. Může být, že existují jednotlivci, kteří to mají z nějakého důvodu, např. pokud vidí nějaké nerovnovážnosti nebo něco podobného a jsou na to vybaveni, aby s tím pracovali, mají nějaké poslání, které je pro prospěch lidí, aby jim ty nerovnosti opravovali, tak to má smysl. Anebo je to jejich věc, ale co se nedá hodnotit jako správné nebo nesprávné, prostě to tak je, ale pokud člověk to běžně nevidí, jde o to, jestli má pokoru přijmout to, že vidí to, co vidí, a pokud má touhu vidět něco jiného, tak proč to tak má? A kdo to chce? Čili zase je to ego, které to chce vidět nebo je to nějaká vnitřní inspirace? Umím to vůbec rozlišit, jestli to je moje, jestli jsou to nějaké moje touhy nebo egoistické nebo jestli to je neco, co je pro prospěch ostatních, co se vlastně mám učit. Máme se to všichni učit? Máme to všichni vidět?

Hej. To, prostě, asi je o mnoho, jako povedal Hawkins: Svět neměníme tím co děláme a co říkáme, ale tím čím jsme se stali. To znamená, že pokud naše úroveň vědomí se zvyšuje, tím pádem se zvyšuje celé vědomí, celá hladina, protože tam dochází k těm kompenzacím, že vyšší úrovně kompenzují nižší úrovně. Co se dostává potom do nějaké průměrné hladiny, a to můžeme tak akorát konstatovat a tím pádem pokud chceme jako skutečně být ku prospěchu tak samozřejmě že jsou to i takové jednotlivosti, že vykonáváme něco konkrétního, co někoho konkrétně osobně zasáhne, ale principiálně je to tím, kým jsme se stali. Čili, člověk může vidět auru, co ji vidí, atd. Má smysl se ptát pro člověka, pro kterého je to nějakým posláním nebo někoho komu to dává smysl. Pokud je to jenom nějaká senzacechtivost nebo něco podobné, čili jaký je ten motiv a jaký je ten záměr toho člověka, který to chce vidět. Hej. Prostě, aby byl někým? Aby byl někdo? A ja to vidím a ostatní to nevidí. Anebo to má nějaký pragmatický účel a on slouží tím světu? To je prostě otázka na toho konkrétního člověka, který třeba tu otázku si může položit. Každopádně vidět se to dá. Nemyslím si, že to je nějaký zázrak. Je to otázka cvičení a správného tréninku. Pokud tak jak hovořil Julo, pokud je člověk s někým kdo tyto věci, má tuto výbavu, tyto schopnosti, tak tento člověk principiálně, a nebo teoreticky může být i učitelem té schopnosti. To je tak asi všechno, co by jsem chtěl k tomu říct.

Honza:

Dobře Juraji. Díky.

Kamčo, jestli chceš tak můžeš reagovat a můžeš k tomu ještě vlastně říct, to cos tam napsala.

Kamča:

Já jsem se právě chtěla zeptat z toho důvodu, že mě se vlastně zjevuje nebo zobrazuje sama bez toho, že bych si to nějak v tu chvíli chtěla. Ona se prostě zobrazí, já ji uvidím, ale většinou to má dva důvody, to že jsem v úplném klidu a pozornosti a třeba rozmlouvám s někým. Většinou je to asi když rozmlouvám s někým od srdce, v takové jako rozpoložení. Tak ona se objeví.

Julo:

Kamči, tady Julo.

Ber to jako dar, s kterým jsi se narodila, a za tím je tečka. Nevyužívej to na nic neboť jako sama víš někdy to přijde, někdy ne. Jak Hawkins hovořil, že lidé začnou na tom vydělávat peníze, a tím zastaví na své úrovni. Potom jim to přestane fungovat, a potom se tváří dále, že jim to funguje, a potom se dostanou do kdekjakých klamů. Čili ber to jako, že je to tak, buď za to povděčná, ale nenechej se tím obalamutit.

Kamča:

Ano. Děkuji.

Honza:

Je tady ještě Peťo, se hlásí o slovo. A Juraj také možná, buď zapoměl položit ručičku nebo se hlásí znovu. Peťo můžeš k tomu prosím tě říci.

Peťo:

Jenom by jsem k tomu chtěl dodat, že v podstatě tyto různé nějaké dary. Když to nazveme, jako nějaká jasnovidění, jasnovidnost, tak vyplývají z nějakých karmických našich zásluh a potom záblesků, které tu potom máme a na základě toho pak samozřejmě, že je to dar. Ale Pokud je tam přítomné ego tak je tento dar zároveň i pokušením, protože otevírá možnost kde to ego vidí jako nějakou svoji ozdobu a něco čím má navrch. A pokud bude to snažení vyvíjet tímto směrem, aby uspokojoval nějakou svoji touhu, to může být cokoliv, peníze, nějaká sláva, moc, sexuální obět, nebo jak by jsem to řekl, tak potom se to může změnit v ten pád nebo celkový výraznější pokles toho vědomí. Třeba to jen brát, že z určitých důvodů nemusíme se v tom nějak vrtat, že proč nám to bylo dáno, aby jsme mohli zase přejít z té úrovně na které jsme na tu vyšší, a toto nám v tom buď může pomoci nebo i zabránit. V tom rozhoduje ten náš záměr v tom konání. Využívání a nebo nevyužívání tohoto daru. Takže asi tak by jsem to nějak shrnul.

Honza:

Děkuji Peťo a Juraji chtěl jsi k tomu ještě něco?

Juraj:

Jo, chtěl jsem ještě říct, dvě věci. První věc je taková, že Hawkins vzpomíná v souvislosti s těmi nadpřirozenými schopnostmi jako jsou siddhis, to že člověk může vidět cokoli, slyšet cokoli, uvědomovat si cokoli. Já jsem si vědom těchto věcí také, mám s tím také nějaké zkušenosti a experimentoval jsem s tím nějakým způsobem. Ne tak, že by jsem to nějakým způsobem používal nějak, ale v tom smyslu jestli to funguje nebo nefunguje a jestli se to dá nebo nedá. Jestli to je nebo není. Jestli to je jenom můj výplod fantazie anebo je to realita, takže na základě těch experimentů jsem zjistil, že to realita je, že to není výplod fantazie. Jsou na to určité podmínky, které tam platí, ale ta druhá věc je, že osobně třeba, jako neumím říct co s tím. Ale já naopak přistupuji k věcem tak, že když se takové věci objevují tak již v první řadě pozoruji, zkoumám je, jestli to platí nebo neplatí, jak to funguje nebo nefunguje, atd. A nemám tam nějakou tendenci to nějak používat, ale spíš to zkoumám a snažím se pochopit jaký to má smysl, pro koho to má smysl. Jestli to může být lidem prospěšné nebo ne, pokud to tak nevidím, tak se nesnažím do toho to nějak používat ani nic dalšího, jako že takto to dělám já, hej. I když jsem si vědomý toho, že tyto věci by mohly mít nějaké efekty, ale jednoduše nepoužívám to, a nebo něco a v součinnosti s tím, můžu ještě říct, že když člověk zjednodušeně říct, že děj se vůle boží, hej. To znamená, že v principu kundalini energie a nebo ta duchovní energie působí ve světě a ona má, ona je spojená s absolutním vědomím. Tzn. že má, ona ví přesně, co se má dít, co se nemá dít a nejsem to já kdo koná a současně mluví v případě, že se má něco stát a je to v souladu, tak jak si to ono, co to realizuje představuje, tak ať se to stane. Ale neříkám, jestli to má být nebo nemá být, kdy to má působit, jak to má působit, v jakých souvislostech, jaký to má smysl a nebo nic podobného, protože už

automaticky kdyby jsem na kteroukoliv z těchto otázek začal odpovídat nebo řešit, tak už automaticky to realizuje ego a nedělá to ta vůle jako taková. Protože když chce tak to zrealizuje úplně spontánně, ona nepotřebuje nic ovládat, ani nic vlastnit, ani nic získat, protože nemá co získat. Takže kdo tím co získá, co s tím udělá, jaký to má smysl a co se tím všechno sleduje. Spíše to pozoruji, všímám si jak to funguje, kdy to funguje, proč to funguje a postupně když člověk to jenom pozoruje, tak vědomí samo začne odhalovat do hloubky širší souvislosti a širší kontext a postupně získává určité zkušenosti a zručnosti, a na základě nich vzniká potenciál toho, že to je určitým způsobem možné používat, ale chtít to používat je vlastně už ta chyba toho ega. Takže spíše pozorovat a nechat věci, jako kdyby probíhaly bez toho, abych to nějak manipuloval a stejně spíše je to o tom dát úplnou důvěru, to znamená přestat mít nějaké zadní vrátka, nějaké boční pro jistotu. Prostě používat ego pro jistotu, používat mysl a další věci jako nástroje pomocí kterých můžu manipuloval a řídit to, co se děje. Čili úplná důvěra potom představuje pozavírat všechny tyto pojistky a zadní vrátka prostě a dát důvěru, že budu vědět, to, co budu mít vědět tehdy když to budu mít vědět. Takže pokud tyto věci se učíš a nějakým způsobem se to rozvíjí, mění, zjišťuješ nějaké věci, tak je to všechno v pořádku s tím, že když to budeš potřebovat použít a když to bude třeba, tak to bude úplně spontánní reakce a budeš vědět, že aha, teď to je ono a tak to mělo být. Čili to uvědomění automatické je prostě jak se říká blesk z jasného nebe, je to okamžité. A tehdy je jasné, že to tak je. Čili není třeba o tom nějakým způsobem špekulovat okolo toho, by jsem řekl.

Kamča:

Já jsem vlastně nějakým způsobem zjistila, že to ovlivnitelné vůlí není, že prostě to se zobrazí samo tehdy někdy a já to neovlivním a ono se to objeví a já to můžu maximálně pozorovat.

Juraj:

Áno, takže se vlastně učíš tomu, že tyto věci jsou a že nějak fungují, ale neznámá to, že to máme pod kontrolou a nebo něco. Hej, čili, aby potom to nebyl nějaký další, nebo to může být potom další výzva, jestli se tím člověk nechá zlákat nebo ne, či potom půjde a nebo ne, těžko říct. Potom ta vnitřní inspirace, by měl být ten cíl toho hledání, aby člověk jako kdyby mohl zjistit jestli vůbec třeba s tím něco dělat nebo ne, a nebo já nevím, ale to by mělo být z nitra náhlé uvědomění a ne jako nějaké, že já si to odůvodním myslí, aha tak pro tohle a pro tohle je to dobré, a proto by jsem se to měl naučit, protože teď když to budu dělat tak to tak bude mít být nebo něco podobného.

Kamča:

Mě se to vlastně začalo dít hodně, když jsem navštěvovala různé duchovní skupiny. Tehdy se to začalo dít. A samozřejmě já jsem nevěděla co to je a proč se mi to zobrazuje, tak jsem se začala o to trochu zajímat. A vím teď jak to jakoby funguje ale zajímalo mě, proč to někdy vidím a proč to někdy nevidím. A pak už jsem se o to přestala zajímat protože jsem zjistila, že to prostě nejde naplánovat myslí, a že to vlastně nejde vidět myslí, že to musí být úplné uvolnění a vlastně jenom

jako být.

Honza:

Ehmm, ano, děkuji.

Jinak znovu předesílám, že máte možnost napsat své dotazy tady do četu. Pokud máte na nás nějaký dotaz tak ho můžete vložit, aby jsme na něho mohli reagovat. Když budete chtít tak jej můžete i přednést sami. Když ho tam napíšete, tak potom budu vědět a můžu vás potom vyzvat, když bude čas na dotaz. Vzhledem k tomu, že tu teď nic dalšího nemáme, tak já bych tady zvolil jedno vlastně téma z knihy po cestě k osvětlení.

Kami, děkuji, můžeš si vypnout mikrofon.

Kamča:

Já děkuji.

Honza:

Tak, a to téma které tady ještě vlastně jedno máme nachystané, tak se týká dnešního dne, které tam je. Já si ho teďkom rychle najdu.

Mirek:

Mohl bych k tomu mět ještě poznámku?

Honza:

Ano, určitě, samozřejmě.

Mirek:

Tedy k tomu, že někdo vidí lidskou auru. To je přece zcela přirozená věc. Vždyť frekvence stvoření jsou od nuly do nekonečnosti a my vidíme skrze naše smysly a vidíme nepatrnou část frekvence. Takže ta aura, lidé kteří, to vidí, tak tomu říkají astrální úroveň a v té astrální úrovni se třeba zobrazují ty jemnější věci. My máme ducha, duši a tělo. Tělesné orgány to víme, to vidíme v okolí. Jsou lidé kteří otevřeli své vyšší tělo, tedy ty orgány a vidí tedy tuto auru. A je to zase jenom frekvence záření. Tak jak je myšlenka jemnější než slovo, že slovo se přenáší jako zvuk, má svoji specifickou rychlost, myšlenka má zase svoji specifickou rychlost, protože je jemnější, tak taky je rychlejší. A ta třetí činnost naše, myšlenka, slovo a čin. Tak náš čin je v té hmotě, a to nejdéle trvá než se to projeví a samozřejmě poznání té paní je, že je to nechtěné. Mám s tím jistou zkušenost, jsou věci, o kterých člověk přemýšlí, a pak v určitém okamžiku přesně doslova je to jako úder blesku jo člověk na to dostane odpověď. A to je další úhel pohledu a ještě další úhel pohledu je člověk, který se s tím setká potkává na své cestě vývojové určité situace. Takže pro toho člověka, který se setká s aurou tak je to věc, kterou by měl přijmout, a je to vlastně obrazně řečeno určeno pro něj, protože něco potkal. Člověk se může potkat se závistí, s radostí, nenávistí a jsou lidé, kteří se potkávají s viděním aury. Víme, že i naše

tělesná schránka má své záření od červené až po fialovou a jsou lidé, kteří naše čakry jako vidí, jo, ta kundalini síla když stoupá od té první po tu sedmou. Ono je jich tedy víc, ale zůstaňme u té sedmičky. Takže jestliže člověk se potká s nenávisťáky nebo ze závistí tak by ji měl zpracovat. Když se člověk potká s touto aurou tak by měl o tom abych tak řekl přemýšlet, ale zas to neberte nějak rozumově, že to je ego, atd. Tam právě musí tohle úplně jako bych řekl zablokovat a nemyslet si, že je něco víc. Člověk, který dojde k nějakému poznání, ať je to v jakékoliv úrovni podle mapy Hawkinsovy. Tak právě to poznání je nutné pro něho a jestliže člověk s tímto čistým, čestným záměrem zkoumá tady tuhle auru, tak se dostane ve svém vnímání a znalostech zase o stupínek výš a uvidí tam ještě další auru. Znáám případy lidí vícero, ale chci použít doktora Lazareva, který žije a 25 let viděl auru. Pomocí té aury viděl i tělesné orgány a věděl, že, to si vymyslím teď jenom pro příklad: třeba zdravé ledviny mají vyzařovat určitý typ barvy, když vyzařovaly jiný typ tak věděl, že jsou nemocné ledviny nebo dokonce, protože to zkoumal, tak viděl, že levá ledvina vyzařuje trochu jinak. Nebo část ledviny vyzařuje jinou barvu než má a skrze své schopnosti doplňoval to energetické záření, tak aby ta ledvina zářila tak jak má.

Po 30 letech, tisíce a tisíce lidí vyléčil a po 30 letech přišel k tomu, že to není správné, že zasahuje do božího řádu. Že ten člověk tu nemoc má, aby se zastavil, aby zkoumal, protože všechno, co se nám děje je k našemu prospěchu, pokud to přijmeme, že je to k našemu prospěchu a zkoumáme to, a na základě toho když to čestně prozkoumáme. Může se nám právě v takovémto zvláštním nechtěném okamžiku jako blesk z nebe se zjevit odpověď na to, o čem jsme třeba 5 let zkoumali. Mám s tím spoustu osobních zážitků, kdy dostávám třeba potom takovouto jako odpověď takže to je osobní zkušenost, záměr a samozřejmě je možno o tom diskutovat, ale aby se nezapomnělo to první prostě Stvoření je nekonečné množství záření a v každém té úrovni se projevuje právě barevně, vlněním, atd. Co je ještě bych řekl velké nebezpečí pro tuto záležitost, že člověk může vidět věci v tomto energetickém poli, tzv. své přání, své myšlenky, jsou lidé, kteří čtou myšlenky, vidí co si lidé jako myslí atd. Čili tady je velké nebezpečí pro to ego, že si člověk začne namýšlet, co poznal tedy atd. A mě v takovém okamžiku byla dána odpověď, pokud by sis na tom zakládal, tak to je cesta do pekla. Takže tím bych chtěl skončit, že je to velmi, velmi nebezpečné a ještě řeknu když jsem začínal se zajímat o nehmotné věci, že jsem se dostal s příběhem člověka který 25 let viděl více než jenom aury, byl veden různými duchovními bytostmi, atd. A po 25 letech poznal, že byl těmito bytostmi klamán. A jestliže znáte pohádku o tom, že čert se převlékl za krásného myslivce, aby zlákal dívku, tak to je přesně ono. Ten člověk byl 25 let klamán, takovýmto nečestným duchem. Hauk. Domluvil jsem.

Honza:

Děkuji. Takže znovu předesílám můžete psát dotazy do chatu. A já teďkom bych tady řekl takový druhý úryvek z knihy po cestě k osvětlení, který se právě týká dneška 2. listopadu. Jsou to pouze dvě věty a potom bych zase poprosil Jula, aby nám k tomu řekl více.

Ta úvaha zní nebo ty dvě věty zní.

Božstvo ví své, proto přijmout tuto pravdu znamená už cítit radost.

Neprožívat radost pochopením této skutečnosti znamená, že je jí kladen odpor.

Je to z knihy Vzestup po úrovních vědomí, z kapitoly 18, úplné osvícení.

Je to úvaha cílená na dnešek, proto jsem ji vybral a rád bych požádal Jula, aby nám tuto myšlenku rozvinul.

Julo:

Ano, slyšíme se.

Honza:

Výborně se slyšíme.

Julo:

Výborně, protože mám sluchátka teď na hlavě. Dobře.

Já to přečtu tak, jak jsem to já přeložil. Z té knihy, aby nám bylo jasné, z té knihy je to v kapitole jak přesáhnout úroveň vědomí 850. Co je velmi vysoká úroveň. Za posledních tisíc let padesát % času, čili polovinu času nikdo neexistoval na světě, kdo byl na úrovni 850. To jen dávám do kontextu, že co ta věta říká. Z jaké úrovně je. Takže řeknu to takto.

Božstvo si svojích pozná a pomáhá jim.

A ak vám to nie je úplne jasné.

Ak vám to je úplne jasné, tak sa z toho těšíte, že je to tak, že Božstvo vám pomáhá.

A ak v tom nevidíte dovod tešenie, tak eště stále doverujete svojmu egu, s jeho rozmary, že ono vám dodá dlhodobý pokoj a nie nejaká božská energia.

Čili toto říká to, že odevzdat myšlení, nemyslet. Myslet jen tehdy když to je třeba, ale když člověk náhle udělá ten úkol, který dělá, na té naší úrovni, tak přestat myslet. Odevzdat to, co se děje vyšší vůli. To je tak všechno na toto téma. Jestli jsou otázky.

Mirek:

Souhlasím s tímto názorem, protože ono dá se to říct, že pokud člověk opravdu, ale opravdu věří ve stvořitele, v Boha, tak se přece z toho musí radovat, protože ví,

že všechno je k jeho prospěchu, k jeho dobru. Přece ježíš říkal, že když se modlíte a prosíte o něco váš Otec ví dříve než prosíte, co potřebujete. A to k nám, skrze příhody životní přichází a na tom se máme poučit. Souhlas. Stoprocentně s tím souhlasím.

Radost je důkaz toho, že naše víra je správná.

Honza:

Děkuji. Můžete, jak říkám psát dotazy nebo reagovat, ptát se, pokud máte zájem. Já se pokusím k tomu najít více informací, tady k tomuto tématu, které jsem napsal, přeložil kdysi v loni, pomocí překladačů, takže nebude to úplně správné. Možná gramaticky nebo smyslově, ale předpokládám, že to hlavní tam bude. Malinký moment já si to najdu, abych vám to byl schopen přečíst. Už to mám. Tak. Vteřinečku, někam se mě to zase ztratilo. A tady s dodatečným kontextem je uváděno, v té knize Překračování úrovní vědomí, v kapitole 18, úplné osvícení překonání prázdnoty. Tak se píše. Je to řádově, tak asi na dvě minuty čtení, ale věnujte mi prosím pozornost.

Jedním z důvodů zdánlivě nekonečných průtahů na cestě k osvícení jsou pochybnosti, které by měly být odevzdány jako odpor, jako odpor. Je důležité vědět, že je vlastně nesmírně vzácné, aby se člověk oddával duchovní pravdě v takové míře v jaké vážně hledá osvícení. A ti, kteří to dělají, tak činí protože jsou vlastně určeni k osvícení. V této době probíhá duchovní evoluce stále radostnějším tempem a duchovní informace, které ještě nikdy nebyly k dispozici jsou nyní snadno dostupné. Pokrok dnešního duchovního studenta je již urychlen a zvýhodněn k duchovním informacím, které v minulých dobách byly omezeny na velmi málo vyvolených. Duchovní pokrok nenásleduje v pohodlných, definovatelných, progresivních krocích, jak by se mohlo zdát z popisu, jak je tento na překračování vzestup úrovní vědomí, právě naopak. Neočekávané velké skoky se mohou objevit kdykoliv a všichni studenti by měli být zvýhodněni tím, že budou mít nezbytné informace o tom, co mají vědět v jistých bodech po cestě. Znalost, která je potřebná na konci má od počátku zásadní význam. Vědět, co je nezbytné vědět, aby se dosáhlo božských stavů zrychluje pokrok. Jinak existuje od vědomí odpor strachu, kvůli nevědomosti. Tento strach je překonán získáním nezbytného porozumění, protože není nic, co by se mohlo bát a všechnen strach je iluzí. Což je také znalost potřebná pro velmi vyspělé vztahy. Každý student, který má vážný zájem o (duchovní přibližování; byl tak hluk, nevím jestli je to přepsáno správně, jako duchovní přibližování) a oddanost Bohu, k lásce, k pravdě, k lidstvu nebo zmírnění lidského utrpení u všech cítících bytostí je už velmi daleko. Důsledné uplatňování jakéhokoli duchovního principu může nečekaně vyústit ve velmi zásadní a náhlý skok na neočekávanou úroveň. V tu chvíli možná paměť ani není k dispozici, a místo toho se tiše projevuje znalost duchovní pravdy. Duchovní studenti by měli přijmout skutečnost, že jsou již nadaní. Seriózní čtenář takové knihy by těžko mohl být jiný. Božství ví své, proto přijmout tuto pravdu znamená už cítit radost. Neprožívat radost pochopením této skutečnosti znamená, že je jí kladen odpor. Toto vědomí je posíleno pochopením, že na rozdíl od dualistického newtonovského paradigmatu reality není člověk jen důsledkem minulosti. Právě naopak. Současné postavení je způsobeno přitažlivostí potenciality, protože jak minulost, tak

budoucnost jsou iluze. Proto se nyní závazek osvícení stává magnetem, který ho k němu táhne a míra evoluce závisí na individuální ochotě vzdát se odporu. Osvícení není podmínkou, kterou je třeba získat. Je to jen jistota, ke které se máme odevzdat, protože "Já" je již Realitou nebo-li skutečností. Já je pravé já, které přitahuje člověka k duchovním informacím.

Toto je napsáno ve Vzestupu úrovní vědomí, kde je to v kapitole 18. úplné osvícení překročení prázdnoty. Todlenc je nějaký vysvětlující kontext k těm dvěma větám, které jsem vám četl na začátku.

Chce na toto ještě někdo reagovat, prosím?

Julo:

Tak jak jsi četl, jinak mimochodem ta poslední věta je zítřejší.

Honza:

Aha. Vidíš to. To jsem neviděl.

Julo:

Ta poslední, hej.

Já by jsem nejdřív k té věci řekl, že do stavu se dostat osvícením se nedá dostat prací.

Není to výsledkem snahy, ale je to výsledkem zanechání toho, co překáží tomu konečnému výsledku. Čili když běžím 110m překážek, tak když odstraním ty překážky, potom je ta cesta volná. Čili ne se snažit to získat, vysoký stav, ani to nemít jako cíl, ale cíl je odbourávat to, co zapříčiní, že ten stav nemáme. Protože ten stav s velkým Ja, to hledané ja je to, co v každém je, jen je blokováno. Čili toto hledané já se nám chce objevit. A znakem toho je, že už vyhledáváme, ti z nás, kteří jsou připojení k duchovní informaci neboť v tomto životě pochopili, že jim... to Honza lépe přečte česky.

Honza:

Ještě jednou.

Julo:

Tu větu, která začíná, že: Pravidelné uplatňování jakéhokoli spirituálního principu.

Honza:

Aha, už to vidím.

Důsledné uplatňování jakéhokoli duchovního principu může nečekaně vyústit ve velmi zásadní a náhlý skok na neočekávanou úroveň.

Julo:

Děkuji. Takže toto je třeba si z toho celého článku, neboť momentálně nejsme na 850, takže to nám netřeba. Ale je třeba nám toto, že: Důsledné uplatňování jakéhokoli principu tzn. vybrat si jednu větu z Hawkinse, kde říká jak zvýšit vědomí a na to má velmi mnoho vět a tu doblba, doblba uplatňovat, mrmlat si ji, a opakovat.

V článku, kde píše v kapitole, jak je možné dosáhnout takový stav vědomí tam nepíše o ničem jiném, jen přesně o tomto. A první bod je: Na prvním místě je obrovská touha dosáhnout tento vysoký stav, atd. Čili vybrat si výsledek pro nás. Jeden princip jít s tím jedním principem. Ne se rozptylovat do jiných principů. Jako jít mimo tělo nebo studování aury, atp., to je všechno dobré, když cíl není zvýšení si úrovně vědomí. A to je ta nejtěžší část, že ego nechce zemřít a zemřít tím, že si člověk zvýší úroveň vědomí. Čili hledá všechny možné způsoby, jak to oddálit. Každý z nás už přesně všechno ví, co by měl a vybrat si jednu větu, jeden koncept a ten uplatňovat do blba. Děkuji.

Honza:

Já také děkuji. Blažej. Je tady ještě Blažej? Napsal nám tady nějaký snad dotaz, je to zakončené otazníkem.

Blažej:

Ahoj, jsem tu ještě. Ano.

Honza:

Zdravím. Mohl bys to prosím rozvinout, protože já nechápu jestli to je dotaz nebo nějaká poznámka. Můžeš to prosím rozvinout a říci.

Blažej:

Ano. Celou dobu o tom přemýšlím, jak to říct, protože nechci zacházet do nějakých detailů, které by nikoho nezajímaly. Napadla mě taková formulace, když se setká podporované ego v reálném životě, povím nějakého imaginárního člověka, s naším egem částečně potlačeným tak v tom reálném životě do dopadá tak, že vlastně ta, to co, o co se my snažíme vlastně je považováno spíše tím velkým egem za slabost jako za výhodu a má to dopad na náš reálný život ve vztazích lidských, v práci a v podstatě v těchto věcech. Takže asi nikdo nedá na to přesnou odpověď, ale zajímalo by mě, kdyby k tomu někdo něco mohl říct.

Julo:

Můžu já říct, když chcete.

Honza:

Můžeme prvně Petera, ten se přihlásil o chvíliku dříve.

Julo:

Ok.

Peter:

Tak já by jsem k tomu jen chtěl, to co teď Blažej vzpomínal, že to ego v podstatě to vidí jako slabost a má to závažný vliv na vztahy a různé naše jistoty, atd. atd. Ano, to je samozřejmé, protože my jsme tu v jistém smyslu sami za sebe a ti naši blízcí, rodina, každý mají svoji cestu. To teď neznamená, že se nemáme starat o nikoho, jen mnoho lidí si představuje tu duchovní práci jako že, to je nějaké obsypávání květinami, a nebo od rána do večera, že jste vysmátí, atd. To je spojené s obrovskými výzvami v životě, které vy nedokážete předpokládat. Váš rozum a představivost ani není schopná si vlastně vyvodit ty zkoušky a představy, to, co vy budete v reálném životě čelit. To je něco, co je si třeba uvědomit, když se někdo rozhodne pro tuto cestu. Nazveme to odevzdání nebo ta cesta nějaké radikální lásky, že jdeme uplatňovat bezpodmínečnou lásku. Vy nevíte, co vám přijde do cesty. To je zkrátka, to je to, čím my v podstatě můžeme, anebo takřka ta jediná možnost v podstatě jakoby uplatnit to, v co my opravdu věříme. My si tu můžeme teď povídat něco můžeme číst, ale co potom. Zavřete knihu a půjdete si dále to svoje a budete čekat, že teď vás každý bude vítat s otevřenou náručí, anebo, že to vaše ego se podvolí. Ono v podstatě jde jako v jistém smyslu to vypadá, že jdete sami proti sobě. Můžete se často cítit kvůli tomu opuštění, totálně, že i ta rodina vás zavrhne, pro všechny možná budete blázen, a nebo totálně nějaký pomatenec, jenže to je třeba si uvědomit. Že, jako povedal Hawkins, že tehdy, když vás začnou považovat za blázna, tak tehdy začínáte dělat opravdové pokroky a tyto věci můžeme převést do reality jedinež tím, že to uděláme. To je vlastně to, o co tu jde, proto jsme tu, aby jsme ukázali v co vlastně věříme. Jinak to nejde, jen to udělat a jen vykročit. Častokrát to vypadá, jako kdyby do prázdna, ale to prázdno, to může být i to, o čem jsme se doteď bavili, ta úroveň 850, to void prázdnota. Není možná prázdnota, to je nesmysl, to je jen poslední stádium toho zakořeněného strachu a té nedůvěry vůči tomu Bohu, ale to je neopsatelné pro ego. Ono v podstatě si to ani neumí představit, ani s tím nemá zkušenost, vůbec žádnou. Takže, je tam absolutní odevzdání a ta víra, a to všechno to třeba, všechno třeba zanechat, co tomu brání. To i Hawkins popisoval, že za tou úrovní už se nedá ani říct Já Jsem, protože i to Jsem už odkazuje na nějaké bytí, a bytí odkazuje na nějaké nebytí. A je tam, tam se nedá už nic říct o té realitě, jenom se dá opsat slovem Já. A to Já stojí mi existenci, neexistenci, mimo linární, nelineární, mimo veškerý popis slovesa, přídavná jména, které můžeme použít. Takže neví, jenom tolik můžu k tomu říct.

Honza:

Děkuji, Peter. Julo, prosím, můžeš.

Julo:

Ano, zapínám, dobře, tu je Julo.

Blažej, ten tvůj komentář je tam jasně napsaný, že povídáte velmi pěkně, ale tyto věci, jak skloubit s každodenním životem. No, tak, takto to skloubit. Že už to, že si všímáš, že nějak jsi jiný jako ostatní znamená, že máš jinou úroveň vědomí. A to neznamená dobře, a nebo špatně, to jen znamená, že máš jinou. Možná nižší,

možná vyšší jako ti okolo, ale protože ostatní se na tebe dívají, tak zřejmě ty máš vyšší, protože kdyby měli, kdyby oni byli na vysoké úrovni tak by se na tebe nedívali kdejak. A jak s tím jednat? Je tak, že se *snažíš si toho, co ti říkají nevšímat*. Do té úrovně, kde už se ti to nedá dělat a změníš zaměstnání. To zní drasticky, ale výsledek je, že ty úrovně, které už ti zavazují, keby si byl ten, který kouří a pije kávu, každý den v hospodě a najednou se dostaneš do vysoké úrovně, tak do té hospody přestaneš chodit. To je samozřejmé. To nikdo by se nad tím nepozastavoval. A to stejné se zaměstnáním, známými, a nebo s rodinou. Jich jednoduše zanecháš. Ne proto, že jsou zlí, ale protože nevyhovují tvému růstu. Protože, ty jsi tu na světě zodpovědný a chceš ty růst. A to, že tě ostatní skopávají, když to tak nazveme to je vlastně jen trénink na to, jestli opravdu, protože když ty si povíš, že budeš milý a srdečný ke každému, tak v momentě vyskočí ďábel a poví: No opravdu? Tak to teda vyzkoušíme na tobě. Čili ještě jednou, dělej to, co se dá, nepotlačuj ego, protože když ego potlačujeme, tak jediné co děláme je, potlačujeme pocity do sebe, které v tobě vřou, vyhodí ti meridiány, takže potom se to projeví, že jsi nemocný, máš bolesti zad, hlavy, krku, atd. trávicí problémy, a potom to řešíš tak, že někde jinde vybuchneš, že si myslíš, že si můžeš dovolit vybuchnout. Např. doma, a nebo někde úplně jinde. A nebo se začneš věnovat věcem, začneš vymýšlet, otevřeš okno (v autě) a můžeš vyblakovat ven, a nebo začneš vymýšlet nějaké činnosti, hej. Že si najdeš hobby nové, a nebo koníčka, a nebo něco, začneš se věnovat stravě, začneš studovat, které pilulky musíš jíst, atd. Čili to je znak, že máš potlačené ego, tím směrem nechod. Ty ho musíš odstranit, ty pocity, které máš v sobě, a na to jsou metody jak jich odstranit, ne potlačovat, to je důležité. Potlačení nevede nikam, jen ty se sám zničíš.

Blažej:

Já když k tomu můžu něco říct... Tam nejde o moje štěstí nebo neštěstí, protože já se necítím tímto nešťastný, že v podstatě se mi to od těchto lidí vrací. Myslím, že nejsem sám určitě, ale spíše se ptám: Ono Peter mi to i celkem dobře jednou vysvětlil, takže mě jsou tyto věci jasné a necítím se být z toho nešťastný, a nebo být šťastný teď. V podstatě já to vidím v takové bezsinusoidní, horizontální rovině, kde nemám taký, ani taký pocit, ale spíše mě zajímá ten dopad v podstatě, jestli se s tím dá něco dělat ve smyslu venku? Jestli má vůbec smysl se obracet, a nebo chtít, každý, já vím má tu svoji úlohu a vlastně ty lidi, to mi napsal Peter, ty lidi potkáváte proto, protože vás právě tito vám ukazují, tito vás někam chtějí dostat, že potkáváte tyto, kteří vám kladou nějaké překážky do cesty.

Julo:

Ti jsou tvoji trenéři.

Blažej:

Tak, přesně tak. Ale nedá se to skloubit stále, tu říkáte změňte práci...Já už jsem si v podstatě našel takovou práci, kde měním práci, každého půl roku přibližně. Čili toto mi vyhovuje, protože opravdu být v jedné práci déle jako 1 rok, tak je to v podstatě by jsem řekl velká přetvářka. Čili i toto jsem takto řešil, tímto

způsobem, ale zase říkám, stále mě to posouvá někde dále dopředu. Čili já si tyto věci uvědomuji a nejsem z toho nějak nešťastný, jen je to pro mě tak zajímavá věc a stále hledám na to nějakou odpověď. Tak proto jsem napsal tento dotaz. Děkuji.

Julo:

No, zdá se, že děláš přesně to, co by jsi měl. Jen dávej pozor, aby se z toho měnění každého půl roku zaměstnání nestalo to, že to je vytváření té aktivity, že to děláš. Že proč to děláš?

Blažej:

To je druh takového zaměstnání.

Julo:

To je druh zaměstnání. Výborně. Čili není problém, a jak se řeklo, hej, když vás ostatní považují za blázna to znamená, že jste na dobré cestě. A faktem je to, že kdyby jsme byli na vysokánské úrovni, tak máme tím méně přátel, protože nikdo nás nechápe. Neboť všichni se dívají na tebe: Toto, proč jsi takový. Jsou kultury, kde se považuje klamání za normální. Když jste byli někdy v Bulharsku, neboť nechci Bulhary dávat na piedestal, tam, a nebo v Rumunsku, tak když jdete na trh, tak tam se vás snaží oškubat. No, každý to zažil z nás, hej, a nebo na trhu. Čili to je v té kultuře. Když tebe neoškubou, tak mezi sebou, ten který tě neogabal bude blbec. Že mohl a neudělal to. Čili jsou kultury, kde je to podporováno. Celkově na světě je to podporováno. V každé společnosti. Že nejdou lidé na Win-Win, já vyhraju, a ty vyhraješ. Ale je to takové, že když jsi velmi nízko, tak je to takové, že já prohraju-ty prohraješ. A když je trošku výše tak, tak je to já vyhraju-ty prohraješ. A to je normal, v celé společnosti. Čili ano, potom je člověk jiný. Dá se přesto přepracovat i tak, ale což je těžké, že zůstane člověk v jednom zaměstnání a pracuje silně na tom, aby odevzdával svoje pocity, podle knížky Letting go. Je tam přesně návod, jak to dělat. A tehdy to funguje stejně, že nezměním zaměstnání, ale pracuji, aktivně každou sekundu, a nebo každých 10 sekund si vzpomenu, přečtu si lístek, který jsem si napsal před sebe: Co mám dělat, aby mě to nehněvalo? Je to třeba dělat soustavně, jak jsme řekli z dnešní knihy. Vybrat si jeden návod, jak to dělat a zůstat s ním. Nehledat další návody. To nefunguje. Zůstat s jedním návodem. Děkuji.

Honza:

Ano a Peťa se ještě hlásí.

Peter:

Ještě jsem si vzpomněl, myslím, že to bylo v té knize Letting go, to odevzdání nebo neulpívat. Čili to psal Hawkins, čili uvědomte si, že povaha světa je taková, že se vás snaží stáhnout, jakoby dolů, protože těch 78% je vlastně pod těch 200 a vlastně tzv. jestli to můžu nazvat takovým slovem, že úloha toho světa je klást vám k tomu odpor. A on to i přirovnává k těm, k té nádobě, a nebo k tomu kýblu s těmi kraby, kteří vás vlastně, vy už jdete přes ten okraj a oni vás stáhnou tím

klepetem dole mezi vás, vás tahají, přesně tak to nějak funguje. Že i ty informace, a to všechno, co produkuje ta většina, v podstatě působí tak, že nám kladou překážky. Takže to je vlastně dobře hej. Třeba se naučit mít i z toho radost, protože mě se to tak občas stane, když mám tak víc vědomou chvíli, že přijde takový pokušitel a už vidím, že jakoby z dálky, o co se jedná. Tak si v duchu říkám, co mi přinášíš za možnost? Co je lepší jako to, co jsem si zvolil? A co cítím uvnitř, kam směřuji. Je to jako když si to vyslechnete. Může to být jen urážka nebo cokoliv, to nemusí být oficiálně považováno jako nabídka, my to tak můžeme chápat. Takže dá se s tím zacházet různě, jen třeba mít na paměti to, že netřeba čekat, že jakoby ten svět nás bude tlačit dopředu, že pojd' můj, tady pojd', a tady zažiješ vlastně to naplnění té svojí duchovní cesty, ne, ono je to spíš opačně, spíše rarita a štěstí narazit na podobné lidi, najít tu podpůrnou skupinu. Často se ti lidé, těžko hledají, právě z toho důvodu, že zkrátka je to tak.

Julo:

Můžu? Julo.

Honza:

Ano. Možeš. Určitě.

Julo:

Ano. Takže dávat pozor, aby jsme neříkali problémy, ale *vynořují se mi věci*. To je nejlepší formulace, když je nějaký něco, tak je to *vynořuje se mi, věc*. A potom Sylvie píše, že šéf ji řekl, aby zapoměla na bibli, tak je třeba se šéfem souhlasit, protože člověk si řekne, já chci studovat, a rozumět a stát se to, co učí Hawkins a bible je na určité úrovni a Hawkins je o další tři sta, čtyři sta bodů nad tím výše, takže srdečně s ním souhlasím, že ano souhlasím, že ano, já na tu bibli zapomínám a pěkně se usmát. A to, co jsme tu, že naplnění duchovní cesty je, každý jsme tu, aby jsme si naplnili přesně to, na co jsme sem přišli a zvyšovali se průměrně o těch 5 bodů. A potom když dosáhneme určitou úroveň, co ježíš učil jako spásu, co je okolo těch 500, tak tehdy se člověk už nemusí narodit sem, ale má šanci, že jde do jiných oblastí kde okolí ty lidi podporuje, jít vyšším směrem, aby se mohl dostat do ještě vyšších sfér, např. do nebe. Ale tu je to velmi těžké, protože všichni, jak ti raci nás chtějí stáhnout. Ale když si to uvědomíme, tak máme šanci s tím něco dělat, a už to, že si to uvědomujeme je velký pokrok. Děkuji.

Honza:

Já taky děkuji. Máme ještě nějaký dotaz? Tady z našeho obecnstva, který by ještě chtěl být zodpovězen?

Julo:

Tu je Julo. Můžu?

Honza:

Ano.

Julo:

Že, já by jsem byl rád, kdyby jsme si jednu větu zapamatovali a s tou dělali. Všechno co říkáme, je takové pěkné, omáčky, ale to se nedá použít v jedné sekundě, dvouhodinový rozhovor. Takže například by jsem navrhl takovou větu, že: *Všechny myšlenky jsou kladením odporu, k tomu, co je.* Jako, že myslet o tom, hovořit si to, to je jedno když tomu člověk nerozumí, této větě. *Všechny myšlenky, které mám jsou kladením odporu, k tomu, co je.* Pomalu se to objasní, co to je. Nebude to dnes, zítra, ale: *Všechny myšlenky jsou kladením odporu, k tomu, co je.* Děkuji.

Honza:

Já taky děkuji. Má to někdo zapsané, prosím?

..:

Můžu poprosit, ještě jednou?

Kami:

Všechny myšlenky jsou kladením odporu, k tomu, co je.

Julo:

Jestli to mám vysvětlit, je to, co se děje, nazývejme to, že se to děje, se vynořuje nám. Čili, we become aware, jsme si vědomi něčeho, se to děje samo a každá myšlenka, kterou o tom máme, a to si všimněte sami na sobě, je kladením odporu je to, že nechceme, aby to tak bylo. A to je jedno, jestli to je něco pozitivního nebo negativního, ale vždy to je kladením odporu, to je základní princip, jak se dostat výš. Zanechat všechny myšlenky. A prvním krokem je, začít si říkat, aby to ego slyšelo:

Že každá jedna myšlenka je kladením odporu k tomu, co je.

Vtip je v tom, že nevíme co je, neboť máme jen percepce (Vnímání (též **percepce**) zachycuje to, co v daný okamžik působí na smysly, informuje o vnějším světě (barva, chuť) i vnitřním (bolest, zadýchání). Vnímání je subjektivním odrazem objektivní reality v našem vědomí prostřednictvím receptorů)

toho co je, ale na dnes to stačí. Že to nazveme k tomu, co je. Čili všechny myšlenky, jsou kladením odporu k tomu, co je. Neboť všechny myšlenky jsou útokem na to, co je. Ten útok, to slovíčko používá kurz zázraků. Všechny myšlenky jsou útokem na to, co je. Děkuji.

Honza:

Já také děkuji. Chtěl na to ještě někdo reagovat na tady toto? Mirku, já právě nevím, jestli ses hlásil nebo nehlásil? Máš vyplý mikrofon. Asi ne. Dobře. Já bych vás požádal jenom o jedno, aby Kamčo, jestli můžeš, napiš to do chatu, tady tuto větičku, já to potom celé okopíruji a použiju to pro nás všechny, kteří jsou

zapojení v těch mailech na to obesílání, již z minulého týdne. Tak by jsme to znovu přeoslali. Takže pokud bys to Kamčo mohla zapsat do chatu.

Kamča:

Už píšu.

Honza:

Tady tuto větičku. Tak by to bylo výborné. Než to smažeme, tak to okopíruju, a také bych vás chtěl požádat kdo se chce zapojit do tady toho obesílání, tady těch krátkých myšlenek, které vlastně třeba, z našeho setkání vzešly, tak abyste napsali svůj email do chatu, a potom v rámci tohoto vás zařadíme do takové krátké mailové komunikace po každém vlastně tom setkání. Tam bude třeba nějaká věc z toho, která byla zajímavá, tak aby se to neztratilo, tak Vám to pošleme. To znamená, chcete-li, napište na sebe email a na základě toho potom vás zařadíme do této mailové komunikace. Děkuji. Takže pokud na dnešek už nemáme nějaký další dotaz.

Mirek:

Mohu mít k tomu nějakou krátkou poznámku?

Honza:

Ano.

Mirek:

Ta věta, ta by měla být vytesána do kamene. To je základ všech základů a já to řeknu jinými slovy, ale v principu je to úplně to stejné: *To je to, že všechno, co se nám děje je k našemu prospěchu.* K našemu posunutí se dál. A jestliže tomu klademe ten odpor, ve svých myšlenkách to zvažujeme, proč mě to potkalo, co to bylo, a tamto je chybně, atd., atd., ano toto je základ všech základů. V myšlenkách máme odpor a nepřijímáme, nepodřizujeme se vesmírným zákonům, které nám právě přinesly, to co z těch zákonů pro tuto chvíli vplynulo. To je svaté a Boží, ta věta je opravdu úžasná. A jinými slovy, co říkám já je úplně to stejné, aspoň tak já to vnímám. A to je ta, jak to říkal pan Rak, dnešní situace je prověření, zda naše víra, to, co jsme ve svých informacích získali, jestli tomu opravdu, opravdu věříme. A jestliže věříme v Boha, že je to Láska, tak všechno, co nám ta láska připravila je k našemu dobru. A jestliže děláme odpor v myšlenkách a nechceme to přijmout, tak to je právě důkaz toho, že blablabla něco říkáme a něco jiného konáme. Tak toto je opravdu věta, stačila by, dál by jsme už ani nemuseli, o ničem ani mluvit, a tuto větu rozvíjet každý pro sebe.

Honza:

Určitě. Děkuju. Jenom ještě než pustím ke slovu Julka, tak bych vám chtěl říci, důležitou informaci. Ten chat, který tady je, tak je tu pouze krátkodobě, takže nemusíte mít obavy, když tam na sebe napíšete případně nějaký kontakt. Jakmile poslední člověk opustí skupinu, tak se automaticky smaže. To znamená já předtím

než budu končit, tak tady toto okopíruju, aby se ty vaše mailovky neztratily a daly se použít. Takže proto nemusíte mít obavy, to co je tam napsané, tak tam za chvílenku zmizí. Až opustíme skupinu. A ještě bych právě pustil ke slovu Julka a možná je tu ještě někdo další, kdo by chtěl ještě něco říci, protože vidím, že má zaplý mikrofon, takže možná ještě pustíme ke slovu někoho dalšího, který by chtěl komunikovat.

Julo:

Ano, já jen k té větě, aby se to dalo používat stále, každý den, každou minutu, dvě, když si vzpomenete, hodinu, to je jedno. Všechny myšlenky, jsou kladením odporu k tomu, co je. Hlavně tedy to použít, když vidíte, že se jdete nasršet, neumím to říct česky (naštvať), něco ve vás vře, a nebo sedíte, a nebo něco spíte, v polospánku a nějaké myšlenky vás nahánějí, tak tehdy je třeba vytáhnout si ten papír, vzpomenout si, vzpomenout si ho vytáhnout, že ty myšlenky kladou odpor k tomu, co je. Neboť, to co je ta myšlenka je o budoucnosti nebo o minulosti a ta neexistuje. To, co je teď, ležím v té posteli a polospím je teď, myšlenky převalují co bylo, a co bude. Čili napsat si tuto větu na papír a nosit ji sebou a nezapomenout ji vytáhnout, aspoň 5 minut potom, jak se začnete zlobit, 4 minuty by byly lepší. □ No, ale nechceme na poprvé všechno dosáhnout, tak pět. Děkuji.

Peter:

Kdo do tebe kamenem, ty do něho papírem. □

Honza:

Ano. Mirku, chtěl jsi něco říci?

Mirek:

No, řekl bych tak jak Peter, krásnou větu. Kdo do tebe kamenem, ty do něho papírem. Milujte i své nepřátele. To je to stejné. Vždyť oni jsou nám úrovní, kde prostě nechápou určité věci, co se na to zlobit. Proč tedy připouštět si a meditoval v myšlenkách o tom, on by to neměl říkat, vždyť nemá pravdu, atd. to je hra ega, ego si prostě jenom tady tyhle hračky, rád si to přemílá, atd. Prostě ano, jakákoliv myšlenka je odpor proti tomu, co je. A to, co je vyplývá ze zákonitostí, které pro ten okamžik celé shrnul do toho okamžiku. Tečka. To je svaté, boží.

Honza:

Děkuji. Takže mi dovoluňte, abych ukončil dnešní setkání. Vyčerpali jsme otázky, vyčerpali jsme témata, které tady byly připraveny. Za týden budeme ve stejnou dobu pokračovat. To znamená, budete-li opět chtít, můžete se připojit. Pokud budete mít nějaký dotaz můžete nám jej potom tady zapsat, aby jsme byli schopni na něj reagovat, třeba ten dotaz netrápí, třeba ten dotaz není pouze pro vás a může se hodit někomu dalšímu. Když tady něco takového zajímavého padne a skutečně k užítku tak se pokusím to použít obecně na supportu jako nějakou další informaci pro další lidi. Takže jsme taková podpůrná skupina, která si vzájemně pomáhá a vyměňuje

informace. A tím všichni rosteme a krůček po krůčku zvyšujeme své úrovně vědomí. Může se stát, že třeba může to být skokem, a to vám všem samozřejmě přeji. Takže děkuji Peťovi Magulovi, pokud, loučím se, Julku, děkuji ti za tvé krásné vstupy. Juraj Ambruš, děkuji za vstup. Děkuji i Mirkovi a samozřejmě vám všem. Byli jste skvělí. Rozvinuli jsme tady nějakou diskuzi. A samozřejmě učíme se to, je to taková první premiéra, takže jak budeme trochu zběhlejší v tomto, bude nás potom ještě malinko více, tak zas nám to bude lépe odsýpat. Pokud budete chtít, můžete říct třeba i svým známým, pokud jsou jakoby na úrovni takové, aby jim tyto naše krátké setkání byly k užitku. A mějte se krásně. Ať se vám daří a za týden budete-li chtít tak se tady setkáme znovu. Děkuji vám.

Neúplný záznam z on-line setkání – chybí začátek – přeuloženo na rumble.com

Následující část: [Stres a jeho působení](#)